

ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

Το πίσω μπαλκόνι

Εικονογράφηση: ΕΥΗ ΤΣΑΚΝΙΑ

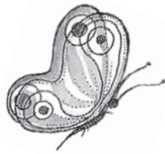

ΦΩΤΕΙΝΗ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

Το πίσω μπαλκόνι

Εικονογράφηση: ΕΥΗ ΤΣΑΚΝΙΑ

Της Πουπέτας και της Μελένιας

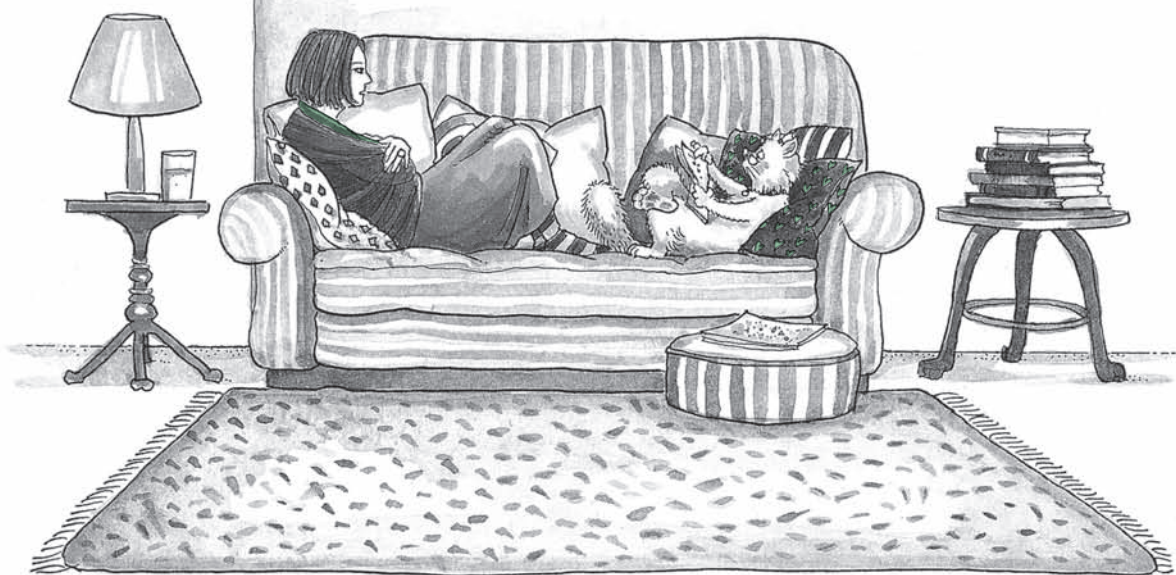

«Δε βαρέθηκες να βλέπεις και ν' ακούς δυσάρεστα;»
είπε η γάτα, η Πουπέτα Πουπετέλλη.

«Βαρέθηκα, αλλά πάντα ελπίζω πως κάτι καλύτερο θα ακούσω και θα δω» απάντησε η Φωτεινή.

«Για να ακούσουμε και να δούμε κάτι καλύτερο, πρέπει κάποιος να το κάνει. Ας το κάνουμε εμείς!»
είπε αποφασιστικά η γάτα και συνέχισε: «Κλείσε την τηλεόραση να διαβάσουμε! Το διάβασμα είναι θεραπευτικό. Εσύ το έλεγες. Από σένα το έμαθα και τώρα το ξέρουν και όλες οι άλλες γάτες».

UNFORGETTABLE

«Έχεις δίκιο, σοφή μου Πουπετούλα» είπε η δασκάλα, η κυρία Φωτεινή.

«Πάντα!»

«.»

Βολεύτηκαν στον καναπέ. Η γάτα είπε: «Έτσι μπράβο! Ωραία είναι οι δυο μας μισοξαπλωμένες να μιλάμε για βιβλία, ιστορίες, ποιήματα».

«Ναι!»

«Ναι! Τι ναι! Μόνο ναι έχεις να πεις; Είναι τέλεια οι δυο μας. Ό,τι καλύτερο».

«Ωραία είναι, Πουπετούλα μου, πολύ ωραία! Λοιπόν, τι προτείνεις να διαβάσουμε;»

«Σου έχω έκπληξη!»

«Έκπληξη;»

«Μεγάλη έκπληξη! Βρήκα τα ποιήματα της μικρής μας, της Unforgettable*».

«Ποιήματα; Ποιήματα της Μελένιας; Πού τα βρήκες;»

* Unforgettable (ανφοργκέτεμπλ)= Αξέχαστη

«Κρυμμένα στο πίσω μπαλκόνι, κάτω από τα εργαλεία της κηπουρικής, μέσα στις άδειες γλάστρες».

«Το πουλάκι μου» είπε η δασκάλα.

«Πόσο με τρελαίνεις όταν λες τις γάτες πουλιά! Στην αρχή θύμωνα, μετά βρήκα το νόημα της μεταφοράς» είπε η φιλότευχη γάτα.

«Αχ, η Μελένια μου, μέλι η Μελένια μου. Μέλι που πέτρωσε η απουσία της».

«Δε θέλω να μιλάμε για την απουσία της» είπε η Πουπέτα. «Θέλω να κάνουμε σαν να πήγε ταξίδι».

«Ταξίδι;»

«Ναι, ταξίδι! Στον Καναδά! Είναι ωραίο να λέμε ότι αυτοί που δε θα ξαναδούμε έφυγαν πολύ μακριά. Στον Καναδά!»

«Και γιατί στον Καναδά;»

«Εσύ έλεγες, όταν διαβάζαμε γεωγραφία, ότι ο Καναδάς είναι πολύ μακριά...»

«Έχει και πιο μακριά όμως.»

«Όχι! Στον Καναδά! Μ' αρέσει η λέξη, έχει τρία α!»

«Μα και η Αλάσκα έχει τρία α και είναι επίσης πολύ μακριά.»

«Όχι, η Αλάσκα δε μ' αρέσει. Κουνιέται. Ο Καναδάς είναι πιο σταθερός. Ο Καναδάς ακούγεται πιο ωραία. Η Μελένια μας έφυγε στον Καναδά! Πάει και τελείωσε!»

«Όμως το ξέρεις. Δεν το ξέρεις; Είναι στον ουρανό. Στον αστερισμό της Γαλής είναι» είπε η κυρία Φωτεινή.

«Λέγε ό,τι θες. Εγώ δεν επηρεάζομαι. Είμαι σταθερή στις απόψεις μου εγώ!» είπε η γάτα και έφερε τα χαρτιά με τα ποιήματα. Τα ξετύλιξε.

«Κοίτα, κοίτα τα γραμματάκια της, κοίτα».

Βλέποντας τα γράμματα της Μελένιας, η Φωτεινή με το στόμα ανοιχτό έμεινε. Θαύμασε!

«Αααα! Γατικά! Σχεδόν ιερογλυφικά! Διάβασε εσύ καλύτερα, Πουπετούλα, που κατέχεις καλύτερα τη γατική».

